

Ο τελευταίος γεωργός (ιστορικό μυθιστόρημα)

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Γιώτα Κριλή

Μέρος δεύτερο

Ματωμένες γειονιές-60

Σαββατόβραδο. Κάποιος χτύπαγε την πόρτα. Άνοιξε η Ασπασία και βρέθηκε αντιμέτωπη με έναν Γάλλο αξιωματικό. Είπε «παρδόν!» και έτρεξε στο καθιστικό να αναγγείλει τον επισκέπτη. Όμως ο επισκέπτης την ακολούθησε και τον αντίκρυσαν καθώς έβγαζε το πηλήκιό του.

«Μανόλη!» αναφώνησαν κατάπληκτοι και έτρεξαν να τον υποδεχτούν. Φίλησε το χέρι της μάνας και του πατέρα και τους έσφιξε στην αγκαλιά του. Έπειτα αγκάλιασε και φίλησε σταυρωτά όλους τους άλλους, τον καθένα χωριστά. Η Ειρήνη κρυβόταν πίσω από το φουστάνι της μάνας της. Της έδωσε μια σοκολάτα Παυλίδου. Κοίταζε αμήχανα την προσφυγίνα με το μωρό που δεν είχε ξαναδεί.

- Μανόλη, απ' εδώ η κουμπάρα του Λευτέρη, η κυρα-Ασπασία και η βαφτιστικιά του η Ελευθερία. Είναι μια μεγάλη ιστορία και θα σου την πούμε. Όμως, τώρα να μας πεις τα νέα σου, είπε ο Ηρακλής.

- Χαίρομαι, κουμπάρα, είπε ο Μανόλης απλώνοντας το χέρι. Να μας ζήσει η βαφτιστικιά και να 'ναι πολύ-χρονη. Λοιπόν, το πλοίο άραξε στο ναύσταθμο, χρειάζεται επισκευές. Έτσι μου δόθηκε η ευκαιρία να έρθω να σας δω και να πω και τα χρόνια πολλά στο Σωκράτη για τη γιορτή του, έστω και καθυστερημένα.

- Ευχαριστώ, θείε. Σου πάει η γαλλική στολή.

- Προτιμώ την ελληνική. Είναι προσωρινή. Ο Στέλιος;

- Είναι στη Θεσσαλονίκη με τον ξάδερφό του τον Παπαναστασίου, είπε η Νικολέτα.

- Για τη Θεσσαλονίκη πήγαινα κι εγώ. Δυστυχώς, μας πιάσανε. Ευτυχώς που μπορέσαμε και δραπετεύσαμε. Αλλιώς θα μας είχαν κλεισμένους σε κάνα μπρουντούμι.

- Έχουν κάμποσους κλεισμένους στο Σωφρονιστήριο Συγγρού. Αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και υπαλλήλους πολιτικών, ανέφερε ο καπετάν Ροκάκης.

- Πόση άδεια έχεις;

- Πολύ λίγη. Θα επιστρέψω μεθαύριο. Ανασυγκροτείται ο στόλος μας

Ο πρωθυπουργός Ελ. Βενιζέλος και ο βασιλιάς Κωνσταντίνος στους Βαλκανικούς, όταν οι σχέσεις τους ήταν τυπικά καλές.

με τον ναύαρχο Κουντουριώτη επικεφαλής. Φεύγουμε για Θεσσαλονίκη την άλλη εβδομάδα.

- Η ώρα η καλή, παιδάκι μου. Ο Θεός να σας φυλάει από τα τρισκατάρτα υποβρύχια των Γερμαναράδων.

- Μην στενοχωριέσαι, μάνα. Τώρα κάνουν γενικές εκκαθαρίσεις στη Μεσόγειο τα αντιτορπιλικά των Αγγλογάλλων.

Η κυρα-Κατίνα στάθηκε στην πόρτα και ανάγγειλε ότι το φαγητό ήταν έτοιμο. Κάθισαν χαρούμενοι γύρω από το τραπέζι, όμως η χαρά και η συγκίνηση, που τους είχε προξενήσει η απροσδόκητη επίσκεψη του Μανόλη, τους είχε κόψει την όρεξη. Είχαν να τον δουν από το περσινό Πάσχα. Ήθελαν να μάθουν νέα του και κείνος δικά τους. Χάρηκε που ο Σωκράτης με τη Μαρία σπούδαζαν και λυπήθηκε για την αιχμαλωσία του Λευτέρη. Τον συγκίνησε η ιστορία της προσφυγίνας κουμπάρας.

- Χαίρομαι που βρέθηκε στο δρόμο σας ο αδερφός μου, κουμπάρα.

- Μας έσωσε. Χίλια καλά να του δίνει ο Θεός, είπε και του έδειξε την

εγγονή της.

- Να σας ζήσει. Ο πόλεμος έχει περιπέτειες. Να που κι εγώ βρέθηκα να υπηρετώ στο γαλλικό ναυτικό. Όμως, μου δίνεται η ευκαιρία να μαθαίνω γαλλικά. Μερσί μποκού, είπε και γέλασαν. Η Αθήνα τίμησε γενναιόδωρα τους Γάλλους προχθές και είναι ενθουσιασμένοι.

- Ήτανε μια λαμπρή ένδοξη μέρα. Η Αθήνα έδειξε το πραγματικό της πρόσωπο, το πρόσωπο του βενιζελισμού.

- Πότε θα τελειώσει ο πόλεμος, Μανόλη;

- Μακάρι να ήξερα, πατέρα. Δυστυχώς, όπως γνωρίζεις, εμείς οι στρατιωτικοί είμαστε τα γρανάζια στον τροχό του πολέμου.

Η Νικολέτα τούς καληνύχτιζε. Η Ειρήνη είχε αποκοιμηθεί στην αγκαλιά της.

- Όρα για ύπνο, δήλωσε ο καπετάν Ροκάκης. Αύριο θα έρθει και ο Πέτρος με την Όλγα και θα συνεχίσουμε την κουβέντα.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

Φίλησε το χέρι της μάνας και του πατέρα και τους έσφιξε στην αγκαλιά του. Έπειτα αγκάλιασε και φίλησε σταυρωτά όλους τους άλλους, τον καθένα χωριστά.